

Mátti eiga heima í óðnarveðrinum

VAR RÆTTILIGA NERVØS

– Vit hava áður roynt at havt eina ringa føðing, og ikki sleppa av landinum, tí øska var í luftini. So tá illveðrið kom og eg fekk verkir, bleiv eg rættiliga nervøs, sigur Diana Davidsen í Runavík

BARBARA HOLM

Ódnirnar Barbara og Urd hava sett síni spor í tað føroyska samfelagið. Hús eru rivin sundur, neyst blást burtur í vindinum og stórir virkisbygningar hava fingið óbótaligan skaða. Tryggingarfeløgini fáa eitt ordans høggi í árliga rokniskapin, nú føroyingar skulu til at byggja tað brotna upp aftur.

Fyri familjuna Davidsen Klein í Runavík verður fyrsti jóladagur 2016 ein hátíðardagur, sum tey fara at minnst við gleði aftur á.

Tí tað var dagurin, tá ið litla diddan í húsinum kom til verðina.

Tá ið klokkan var farin av hálvum ellivu um kvöldið tann 25 desember, ringdi Diana Davidsen suður á Landsjúkrahúsið. Hon skuldi boða frá, at hon hevði verkir.

– Eg fekk at vita, at tað var ov ringt veður til, at sjúkrabilurin

kundi koma eftir mær, sigur Diana Davidsen, sum staðfestir, at hon ikki tordi at koyra sjálv.

Tað vóru tó trý, sum trodsaðu illveðrið, og settu seg í bilin fyri at hjálpa Dianu Davidsen.

– Sjúkrabilurin kom við tveimum portørum og við mínari jarðarmóður, greiðir hon frá.

Gekk skjótt

Tá ið veðurforsøgnirnar vístu, at illveður fór at raka Føroyar um jóltíðir, so var Diana, sum vera man, heldur fjálturstungin.

– Eg spurdi jarðarmóðurina, hvar hon fór at halda jól. Hon segði hon var heima og tað var bara at ringja, sigur Diana.

Jarðarmóðurin og portørarnir vóru hjá Dianu kvart í tólv 25. desember, og tað gekk skjótt fyrir seg.

– Jarðarmóðurin kannaði meg og helt tað vera frægast, at vit vóru verandi heima, tí veðrið var

so ringt tá. Hon segði, nú leggja vit tað í Harrans hendur, og setti seg undir liðini á mær, minnst Diana aftur á.

Maður Dianu, Oddur, hevði eina heilt serliga uppgávu hesa lýtuna.

– Hann virkaði sum mitt beinstativ, sigur Diana flennandi og vísir á, at eingin útgerð var at heinta hesa lýtuna.

Tá ið klokkan var farin av eitt, kom litla diddan í verðina, sigur Diana Davidsen.

Au Naturel

Tað er blivið so populert at tosa um ta natúrligu føðingina í ávisum kredsum. Vit hava hoyrt um kvinnur, sum vilja eiga við hús, í einum svimjihyli, og vit hava hoyrt um kvinnur, sum vilja eta móðurkøkuna aftaná, tí tað ger man í náttúruni.

So langt fór tað ikki hjá Dianu Davidsen, men tvungna heimaføðingin fór við sær, at hon nú

hevur átt eitt barn púra »natúrliga«.

– Einkin láturgass til mín hesaferð, sigur Diana flennandi.

Men tað var soleiðis tað var.

– Vit vóru innstillað uppá, at nú var støðan sum hon var, og tí mátti eg bara fyrirveita meg uppá tað ringasta. Eg haldi tó ikki tað var so ringt, sigur Diana.

Hon og maðurin eiga tvey børn frammanundan, so hon hevur nakað at samanbera við.

– Handan láturgass-maskan er rættiliga góð at hava. Hana saknaði eg eitt sindur. Men tað varð ikki hugsað so nógv um, hvat kundi verið, tí eg mátti bara fyrihalda meg til støðuna, sum hon var, sigur Diana Davidsen.

Minni fóru aftur til føðingina í 2010

So løgið tað ljóðar, so er hetta ikki fyrstu ferð, at veðrið hevur ávirkað barnsburðin hjá Dianu.

Tí í apríl í 2010 áttu Diana og

Oddur eina litla diddu við downsyndrom.

Tey flestu minnst helst, at tað var um hetta mundi, at íslenska gosfjallið Katla gjørdi um seg og tarnaði flogferðslu í fleiri dagar.

Tá litla diddan varð borin í heim, skuldi hon eftir røttum verið send til Danmark til skurðviðger, men øskan úr Íslandi foraði litlu familjuni at fara av landinum.

– Diddan var tí skurviðgjørð í Føroyum og send til Danmarkar, tá ið tað var ráðiligt at flúgva, sigur Diana Davidsen.

Tað spældi væl av og litla diddan, sum nú er seks og eitt hálv ár, hevur tað sera gott í dag.

Hóast Diana hesaferð ikki slapp so mikið sum til Havnar, so spældi tað væl av.

Litla diddan græt beinan vegin hon kom út, og jarðarmóðurin og portørarnir kundu staðfesta, at hon og mamman høvdu tað gott.

BARBARA@SOSIALURIN.FO